

* * *

Откъснах роза от градината
на закъсняла пролет
и като лунен вятър издигнах се
нагоре в звезден полет.

Пих с пълни шепи от извор
на горещо лято,
душа и тяло заключих
във пленено ято.

Но... свърши летенето.
Отиде си лятото.

Сега съм лист обрулен
от дървото на дъждовна есен
като звук отронен
в пресекнала песен.

Не питам къде отиват
пеперудите наесен —
щом в зимна приказка ме чака
вечната ми песен.